

holdet uden for reglen i stk. 2, 2. pkt., jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 2, 1. pkt. For lovovertrædelser, der begås gennem indholdet af et massemedie, gælder imidlertid som udgangspunkt de særlige ansvarsregler i medieansvarsloven, jf. dog denne lovs § 25. Herefter er det normalt alene den, der fremsætter en udtalelse, forfatteren til en tekst osv., der kan drages til ansvar. Straffelovens regler om medvirken, jf. § 23, finder således (normalt) ikke anvendelse ved sådanne pressedelikter.

Om stk. 2 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.3.8. og pkt. 5.4.4., til bemærkningerne til forslaget til bestemmelsen i § 794, stk. 3, samt til betænkningen side 93 ff.

Til § 796

Bestemmelsen indeholder regler om kompetencen til at træffe afgørelse om ransagning.

Stk. 1 indebærer i forhold til gældende ret den ændring, at politiet tillægges kompetencen til at træffe afgørelse om ransagning af de i § 793, stk. 1, nr. 2, nævnte genstande og lokaliteter hos mistænkte. Ransagning kan således besluttes af politiet med hensyn til en mistænks uafåst taske eller kuffert, bil, have m.v.

Der henvises herom også til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 5.3.3. og pkt. 5.4.1. samt til betænkningen side 62 f.

For så vidt angår ransagning af de i § 793, stk. 1, nr. 1, nævnte genstande over for mistænkte samt ransagning over for ikke mistænkte, kræves der ifølge *stk. 2, 1. pkt.*, som hovedregel retskendelse. *Stk. 2, 2. og 3. pkt.*, indeholder bestemmelser om retskendelsens indhold.

Stk. 3, 1. pkt., indeholder en regel om de tilfælde, hvor øjemedet ville forspildes ved at afvente en retskendelse (»periculum in mora«). Reglen giver politiet adgang til at træffe en foreløbig beslutning om ransagning i disse tilfælde.

Efter *stk. 3, 2. pkt.*, har den, mod hvis husrum, lokaliteter eller genstande ransagningen retter sig, ret til at begære sagen forelagt retten. Politiet skal underrette den pågældende herom, jf. lovforslagets § 798, stk. 2 og 3. I givet fald skal politiet snarest og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Sagen skal blot være forelagt for retten inden udløbet af 24-timers fristen. Retten behøver ikke træffe afgørelse i sagen inden for denne frist. Denne regel er ændret i forhold til udkastet i betænkningen, således at efterfølgende forelæggelse ikke skal ske i alle tilfælde, men kun hvor der fremsættes anmodning

om det, jf. de almindelige bemærkninger ovenfor pkt. 5.4.1.

Efter *stk. 4*, skal der være givet den, mod hvem indgrebet efter stk. 3 retter sig, adgang til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse om, hvorvidt indgrebet kan godkendes. Udtalelsen kan afgives til politirapport, der videre gives til retten.

For så vidt angår en sigtets ret til at komme til stede og udtale sig træder bestemmelsen i stedet for den almindelige regel i § 748, stk. 1, om sigtedes ret til overvære retsmøder under efterforskningen. Det foreslås samtidig, at § 748, stk. 5-6, skal finde tilsvarende anvendelse. Efter denne bestemmelse kan retten på begæring bestemme, at der ikke skal gives underretning om et retsmødes afholdelse, eller at den pågældende skal være udelukket fra at overvære et retsmøde helt eller delvis, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring undtagelsesvis gør det påkrævet.

Om stk. 3 og 4 henvises også til de almindelige bemærkninger ovenfor under pkt. 5.3.3., pkt. 5.3.4. og pkt. 5.4.1.

Stk. 5 indeholder en bestemmelse om betydningen af, at en mistænkt meddeler samtykke til ransagning. Hvis samtykke meddeles, indebærer det, at kompetencen til at træffe bestemmelse om indgrebet overføres til politiet. Samtykke medfører derimod ikke, at de øvrige regler i lovens kapitel 73, herunder kravene til kriminalitetens art, mistankens styrke og indikationen, kan fraviges. Politiet vil således ikke kunne træffe bestemmelse om ransagning, medmindre betingelserne i § 794, stk. 1 og 2, er opfyldt, selv om der meddeles samtykke til indgrebet. Det foreslås, at samtykke som efter de gældende regler skal foreligge skriftligt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.3.3.

Bestemmelsen i *stk. 6* er indsat for at skabe hjemmel for politiet til at foretage ransagning af gerningssteder, hvor det ikke er praktisk muligt forinden at opnå samtykke fra den ikke mistænkte, der har rådighed over lokaliteten eller genstanden. Reglen har især betydning, hvor der konstateres indbrud i huse eller lejligheder, hvis indehavere er bortrejst, eller i ubeboede sommerhuse. Underretning om en ransagning foretaget i medfør af denne regel skal snarest gives den, der har rådighed over lokaliteten eller genstanden, men sagen skal ikke forelægges for retten. Der er dog adgang til at indbringe en sådan ransagning for retten i medfør af reglen i retsplejelovens § 746, stk. 1. Om denne regel henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 5.3.4. og til betænkningen side 73 ff.